

Mèxic. D.F. 30. XI. 1962

Entinet Pare llunyà:

El bon tro del Guineu va fer amit, per alguna
 vegada, de carter tu i meu (i tot per haver oblidat, tu, que els
 numerals nòts de la plaça Cuitaltepetl són: 24-4.) Tine, doncs,
 la tua lletra d. alta mar, franquijada a La Coruña, i la primera
 que data i es crida a Sant Cugat del Vallès, de de cara tua ja,
 situada en un corner d. aristocràtic nom. A cara tua, he dit, una
 meua automàticament, i ara m'adone tot d. una de primer anys
 ferida té apertu sensible expressió: a cara. Ja ets a cara, tu,
 Pare, en el doble sentit de llar i pàtria, i en pensat en la
 localització concreta on ets, tot el pariatge de la meua adolescència
 s. a les d. entre meu, i cetera, imatges en dues un goig que m'és borrona.
 Ja ets a cara, a l'Ítaca del cor, i si, en saber-t'hi, en
 fony d. apressament que significa la tua abimera, per altra banda,
 el fet que tu siguis a Catalunya, significa per mi, en una certa
 profunda manera, com si una part de mi mateix hagués tornat amb tu.
 Ja vindrà, un dia... Però encara no. No en sento madur per a
 una tornada física. Algunes de les raons, les seps són bé, perquè
 heu parlat d. això molt sovint, en el darrer temps. Però hi he
 pobleon que no podria suportar: un silenci meu a Catalunya, i, pitjor:
 el silenci petit de senti-me no acceptat. No atribueixi això a
 un ententament d. aigual, sino a un canvi iminent. ~~Es~~ És
 possible de suportar el silenci del món, si hom té la consciència
 que, en tot, ànima i esprit, el treball o la ran d. un si una
 ànima disponibilitat que el futur necessaria. Però, ara, el